

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

„Home-rule românesc“.

Cetitorii noștri știu, cum s'a croit
acțiunea „reuniunii de cultură“ din
Cluj. Pentru realizarea unui plan atât
de îndrăzneț nu este destul, ca întregul
aparatură publică să fie pus în
serviciul „societății“ maghiare: mai
trebuie și bani, ba încă mulți bani, un
milion, două milioane, multe milioane. —
Deocamdată însă „reuniunea“ dispune
numai de vre-o 240.000 fl. și nici acestia
nu sînt bani numărați.

Secretarul general al reuniunii face
dar' apel la „societate“, la „patrioți“, la
„națiune“, la guvern, la lumea întreagă
(„Kolosvár“ 18 Aprilie), ca suma aceasta
să fie completată fără de întârziere la
cel puțin $\frac{1}{2}$ milion.

„Agende urgente, — ăce el, — trebuie să adu-
năm fără de întârziere cel puțin celalalt
pătrar de milion.

„Că acest pătrar de milion.

„Reprezentanții filialelor, care au fost
prezenți la ședința dela 12 a comitetului, 'și-a u
manifestat mulțumirea cu modul și mē-
sura, în care se face ajutorarea. Să stăruie, ca
prin sporirea contribuțiilor să pună basa unei
mai mari mulțumiri.

„Bisericiile s'au putut convinge, că reu-
niunea nu poate de loc să fie acuzată de parțialitate
confesională, pot dar' să pună cu toată în-
crederea în mâinile noastre contribuțiile sporite
ale lor.

„Statul a căpătat și el dovezile, că noi ca
purători ai unor scopuri curat filantropice putem
cere cu tot dreptul să ni se conceadă o mare loterie,
ceea-ce întreaga națiune, întreaga societate
maghiară cere în folosul lui E. M. K. E.

„Bani trebuincioși trebuie să se adune, și dacă
obișnuita adunare prin liste de contribuție poate
să fie considerată ca încheiată, comitetul nostru
din capitală a dat signalul pentru noua acțiune,
când, — precum aflăm, — a pus în Budapesta nu
mai puțin ca o mie de cutii de milă (persely)
prin case și stabilimente publice.

„Hotărîrea privitoare la primele ajutoare li
se trimite în multe exemplare filialelor, căpete-
niilor bisericesci și s'a început a se sonda și la
guvern terenul pentru loterie.“

Nu se pot, în adevăr, lucruri mai
inofensive.

„Reuniunea“ urmărește nisce scopuri
curat umanitare, ajută pe Maghiarii risi-
piți printre Români, ca să nu peară, sub-

venționează școlile lor și bisericile lor, ocro-
tesce interesele lor morale și materiale.

Dacă ar fi numai atât, n'ar pute ni-
meni să ăică nimic.

Reuniunea însă vrea să mai facă și
colonisări după un plan premeditat cu in-
tențiuni agresive, să aducă în ținuturile
românești meșteșugari, coloniști de plugari,
pălmași maghiari, să le împartă acestora
pământuri, să-i ajute în toate chipurile,
să-i ridice deasupra Românilor.

Și aceasta sînt Maghiarii în drept de
a o face.

Întrebarea e numai în ce fel și cu
care mijloace ajută „reuniunea“ și cum
își adună fondurile, de care are trebuință
spre acest scop.

Membri ai „reuniunii“ și prin ur-
mare agenți ai ei sînt toți funcționarii
publici ai țerii, ori dacă a mai rămas
vre-unul, care nu e încă membru, el se
află sub o colosală presiune morală, și vai
de capul lui, dacă va îndrăzni să nu ser-
vească totdeauna și în toate împrejură-
rile scopurile reuniunii.

Și tot astfel se adună și fondurile
reuniunii.

Nu sînt contribuții făcute de bună
voie, ci bani storși cu presiune morală:
lista 'ți-se prezintă, și vai de capul tău,
dacă ești funcționar ori atîrni într'un fel
sau într'altul de puternicii ăilei și nu sub-
scrii; cutiile de milă se pun, dar' un de-
nunciant stă de pîndă la fiesce-care din
ele, ca să vadă cine pune și cine nu pune
obolul în ele; loteria de „binefacere“ se
publică, dar' biletele se distribuie cu pre-
siuni morale între cei ce nu vor ori nu
pot să se pună în conflict cu stăpînirea.

Cu toate acestea Maghiarii sînt aceia,
care mai vorbesc despre un „Home-rule
românesc“.

N'ai decât să petreci o singură ăi în
Cluj, să te uiți bine împrejur și să-ți dai
seamă despre cele-ce se petrec, pentru-ca
să te cuprîndă sentimentul, că în orașul
acesta numai între Români se mai gă-
sesce și câte un om liber, stăpîn pe voința
lui: tot ceea-ce nu e român sînt oameni,
care se terorizează ei între ei, tremură
unii de alții, își violentează reciproc con-

științele. Cățiva parveniți, pe care întem-
plarea 'i-a aruncat din toate părțile lumii
în acest oraș, terorizează țeara întreagă.
În Cluj oamenii cu vederi mai largi nu
cutează să-și exprime vederile, căci sînt
expuși la insulte, li se frîng fălcile, li se
face viața nesuferită, dacă nu merg cu
curentul pornit de cățiva oameni căduți
ca din senin preste ei. Și din Cluj se
întinde preste țeara întreagă o rețea de
denunțanți, prin care ori-și-ce mișcare
mai liberă e înăbușită.

Contagiul acesta e primejdios.

Lasă, că li-e greu Maghiarilor să-și
închipuească, că nu facem și noi ca dinșii,
dar' e lucru firesc, deși nu scusabil, dacă
și între Români ești din școala ma-
ghiară se găsesc oameni, care ăic: Trebuie
să facem și noi ca Maghiarii!

Nu! noi nu trebuie să facem ca dinșii,
— nu acum, nu mai tîrziu, nu nici
odată!

Chiar firea noastră ne împinge să
facem cu totul altfel.

Pre când ei voiesc să-și creeze o
pozițiune, pentru care nu sînt destoinici,
noi nu aspirăm decât la ceea-ce este în
natura lucrurilor și trebuie neapărat să
urmeze odată.

Dacă ei vor fi odată învinși, învinși
vor fi pentru totdeauna, căci se luptă
contra unei puteri inexorabile: noi însă,
învinși ieri, mîne ear' va trebui să ajun-
gem învingători, fiindcă mergem cu tim-
pul, în care trăim, ear' nu contra lui.
Ei vor să împedecă evoluțiunea firească,
noi mergem cu ea; și de aceea pe dinșii
desperațiunea îi mină, ear' pe noi spe-
ranța ne îmbărbătează.

În ajunul conferenței electorale con-
vocate de „comitetul electoral central al partidei
naționale române“ e vorba, precum se vede, să
se producă oare-care agitațiune între alegătorii
români. Stăruim cu tot dinadinsul, ca frații
noștri români să-și păstreze bunul cumpăt. Nu
au de ce să se agiteze.

Apelul comitetului li se adresează tuturor
Românilor, care au în țerele coroanei ungare
drept de alegere; aceia dintre acești toți Ro-
mâni, care vreau să facă și la alegerile viitoare

causă comună cu frații lor români, se vor în-
truni și vor alege drept delegați, care să-i re-
presente în conferența dela Sibiu, pe oameni
în care au ei încredere. Onoarea lor are
să fie, dacă acești oameni de încredere ai lor se
vor bucura și de încrederea generală a Româ-
nilor, și rușinea lor, dacă se vor reprezenta prin
oameni, care în conferență vor sta isoțai ori nu
vor avē curajul civic de a veni la conferență.
Ori-și-cine, luând parte la alegere, se declară
membru al partidului; ori-și-cine, venind la con-
ferență, ia angajeamentul de a face în viața
politică cauză comună cu Români și numai cu
ei. Aceia dar', care sînt angajați cu vre-unul
din partidele maghiare, nu vor să fie socotiți între
Români și n'au nici să aleagă, nici să fie aleși
pentru conferența din Sibiu. În conferența
aceasta sîntem numai noi între noi, adunați ca
să vedem, dacă este ori nu oportun să ne abate-
tem dela hotărîrile luate la 1884. Unii susțin,
că da, alții că nu: altfel întrunirea conferenței
n'ar avē nici un înțeles. Ne întrunim în
virtutea dreptului nostru de a ne în-
țelege asupra întrunirii care trebuie
să facem la viitoare alegerea de votu-
rile noastre: altfel întrunirea noastră n'ar
avē nici un temei. Și tocmai pentru-că numai
noi între noi avem să fim, nu avem de ce să
ne agităm. Deosebirea de vederi ce există între
unii dintre membrii partidului nostru, n'au în
împrejurările actuale nici o importanță
practică, și chiar dacă s'ar găsi cineva, care
ar voi să producă vre-o perturbațiune în spirite,
conferența va trece la ordinea ăilei preste el.
Nu este cu puțință o conferență, care n'ar face-o
aceasta, căci ori-și-cât ar voi unii dintre noi să
producă, căsuni, forța împrejurărilor ne
ține la un loc, și acela, care n'ar voi să
meargă cu curentul cel mare, ar trebui să ră-
mână singur, ear' singur nu vrea nimeni să ră-
mână.

Experiența a produs în noi convingerea,
că atunci, când sîntem adunați la un loc, nu
este între noi nici unul, care nu vorbesce
frumos, și numai după-ce ne-am risipit se gă-
sesce câte unul, care nu face precum a vor-
bit. Lucrul de căpetenie e dar' să alegem oa-
meni, care și fac precum vorbesce.

Revistă politică.

Sibiu, 10 Aprilie st. v.

Cestiunea bulgară, care de un
timp încoace părea a fi adormit, începe
a-și lua din nou un avânt. Afacerea
septenatului s'a rezolvat, preste jubileul de
90 ani al ăilei născerii împăratului Wilhelm
am trecut, au trecut în sfîrșit și sîrbăto-
rile sîntelor Pasci și diplomația europeană

Foița „Tribunei“.

Mincinosul.

Comedie în 3 acte
de Carlo Goldoni.

Actul II.

(Urmare.)

Scena X.

(Odaia în casa lui Pantalone.)

Leliu și Arlecchino.

Leliu. — Arlecchino! ău crede-mă, că sînt
înamorat.

Arlecchino. — Eu, eu voia d-tale, nu te cred
măcar să te juri.

Leliu. — Crede-mă, că este așa.

Arlecchino. — Nu te cred, pe cîntea mea.

Leliu. — De astădată ău, că spun adevărul.

Arlecchino. — O fi adevărat; dar' eu tot nu
o cred.

Leliu. — Și dacă este adevărat, pentru-ce nu
voesci să o crezi?

Arlecchino. — Pentru-că mincinosului nu 'i-se
crede nici chiar adevărul.

Leliu. — Și ar trebui cu toate aceste să o
recunosc, că sînt înamorat chiar după suspi-
nele ce eu scot necontentit.

Arlecchino. — Se înțelege! Și pentru-ce să
nu suspini și tu plîngi, când îți vine bine.
O scie sîrmana coconită Cleonice, dacă scii

plînge și suspina, dacă scii să le tragi pe sfoară
pe sîrmanele femei.

Leliu. — Ea a fost cam — prea ușuratică.

Arlecchino. — 'Tai făgăduit să o iai de so-
ție, și sîrmana Romană te-a creșut și a ră-
mas ahtiată.

Leliu. — Mai mult de ăce femei m'au înșe-
lat; nu voiu pute și eu să-mi rid de una?

Arlecchino. — Bine; roagă cerul ca să-ți
meargă bine, și ca nu cumva Romana să vină
aci să te găsească la Veneția.

Leliu. — Nu va avē atîta îndrăzneală.

Arlecchino. — Femeile, când e vorba de
amor, fac lucruri mari.

Leliu. — Aidem, întrerupe acum acest dis-
curs plicticos. La Cleonice nu mă mai gân-
desc. Iubesc acum pe Rosaura, și o iubesc cu
un amor extraordinar, cu un amor deosebit.

Arlecchino. — Se vede într'adevăr, că o iu-
besci, dacă nu din altceva, din frumoasele da-
ruri pe care 'i-le-ai făcut. De unde naiba
ăce galbeni pe dantele?

Leliu. — (Rînd.) Ce ăici, Arlecchino, am
scit să mă folosesc de ocaziune la timp?

Arlecchino. — Este o frumoasă invențiune
de spirit. Dar', stăpâne, sîntem în casa ta-
tălui d-tale și încă nu se mănîncă.

Leliu. — Așteaptă puțințel, nu fi atît de lacom.
Arlecchino. — Dar' cum e la făptură acest
tatăl d-tale, că nu 'l-am vădut încă?

Leliu. — Este un bătrîn foarte bun. Eacă-l
că vine.

Arlecchino. — Oh ce barbă frumoasă!

Scena XI.

Pantalone și cei ăiși.

Pantalone. — Fiiul meu, tocmai te căutam.

Leliu. — Eată-mă, lez dindeale d-tale.

Arlecchino. — Domnule Don Pantalone, de-
oare-ce, precum ar fi să se ăică, eu sînt ser-
vitorul urmașului d-tale masculin, de aceea îmi
iau frumoasa onoare să fiu, adevă să mă do-
vedesc, al d-tale . . . al d-voastre! . . .

Mă înțelegeți bine fără să vorbesce.

Pantalone. — Oh ce bun de legat! Cine este
acesta?

Leliu. — Este un servitor al meu, glumeț, dar'
credincios.

Pantalone. — Bravo; prea plicticos. El va fi
spre desfătarea noastră.

Arlecchino. — Voiu face chiar pe bufonul
dacă d-voastră așa veți porunci.

Pantalone. — Îmi vei face un serviciu.

Arlecchino. — Dar' să scii țere; să-mi
dați bine să mănînc, căci bufonii mănîncă
mai bine decât alții.

Pantalone. — Ai dreptate. N'o să-ți lipsească
cele de trebuință.

Arlecchino. — Voiu vedē, dacă sînteți ga-
lantom.

Pantalone. — Ceea-ce făgăduiesc, ăin.

Arlecchino. — Să facem încercarea. Eu acum
aș avē trebuință să mănînc.

Pantalone. — Du-te în bucătărie, și spune
să 'ți-se deē.

Arlecchino. — Într'adevăr, sînteți galantom.
Mă duc să găsesc pe bucătar. (Cătră Leliu.)

Stăpâne, o vorbă.

Leliu. — Ce voesci?

Arlecchino. — (cătră Leliu încet.) 'Mi-e teamă
că nu e tatăl d-tale.

Leliu. — Și pentru-ce?

Arlecchino. — Pentru-că el spune adevărul,
și d-ta ești un mincinos. (Pleacă.)

Leliu. — (în sine.) Afurisitul, 'și-a luat prea
mult nas.

Scena XII.

Pantalone și Leliu.

Pantalone. — Dar' ciudat mai e acel servi-
tor al tău. Și așa dar', cum îți ăiceam, fiul
meu, am să-ți vorbesce.

Leliu. — Sînt gata să te ascult cu mare luare
aminte.

Pantalone. — Tu ești unicul moștenitor al
casei mele, și sîrmanul meu frate te-a lăsat
la moartea sa mai bogat decum te putea
lăsa chiar tatăl tău; trebuie să ne gîndim la
conservarea casei și a familiei noastre, adevă
în puține cuvinte — voiu să te înșor.

Leliu. — La aceasta mă gîndisem și eu: Am
ceva în vedere, și la timpul seu vom vorbi.

poate acum să se gândească în toată tigna la rezolvarea cestiunii orientale.

Rusiei i-ar compete inițiativa și în această direcțiune, și se vede, că Rusia își înțelege misiunea, căci între ambasadorul rusesc din Constantinopol, dl Neli-doff și între marele vezir decurg deja consultările, al căror obiect îl formează propozițiunile rusesce. Cuprinsul autentic al acestor propozițiuni e următorul: „Regența și actualul minister trebuie înainte de toate să repășească; Sobrania se privește de disolvată și nu mai posedă nici un drept. Cabinetul din Petersburg va propune apoi numai decât un candidat potrivit și dacă s'a efectuit o înțelegere cu privire la persoana candidatului, acesta, însoțit de câte un comisar turcesc și rusesc, se va duce la Sofia. Aici va numi acela un nou minister și va scrie nouele alegeri pentru marea Sobranie, care va avea să-i formuleze alegerea și să-i întărească puterea“.

Consiliul de miniștri turcesc se consultează acum de mai multe zile încoace asupra acestor propozițiuni și se dice, că între Rusia și Turcia se se fi întâmplat deja o înțelegere. Pertractările cu celelalte puteri mari încă decurg pe același teren; dar Poarta, se dice, numai atunci va trimite circulara ce s'a fost pus în perspectivă, dacă toate marile puteri vor fi acceptat propozițiunile Rusiei.

În acest stadiu se află de present cestiunea, și ca să arătăm ce prospecte există pentru o înțelegere a tuturor puterilor, lăsăm să urmeze următoarea depeșă ce o primesce din Sofia „Agence Havas“:

Cu prilegiul dîneului ce l'a dat consulul general englez în Filipopol în onoarea regenților bulgari, acela a ridicat următorul toast: „Beau întru sănătatea regenților de față, care prin înțelepciunea lor au știut să conducă principatul și să-l scoată dintr-o situație dificilă și periculoasă pre lungă menținerea ordinii și stima față cu tractatele internaționale; beau pentru independența și progresul națiunii bulgare, unei mici națiuni de trei milioane suflete, care prin virtuțile sale și energia sa a știut să dovedească, că e vrednică de independența sa, și care în acest mod a încurajat pe Europa, a-i sta întru ajutor și a face front pretențiunilor colosului rusesc“.

Într'aceste vin și din Vest sciri neliniștitoare. Jurnalul „Paris“ aduce din Berlin nise sciri alarmătoare, pretinzând, că acolo sosesc din provincă cu toate trenurile mii de rezervisti, care vin la regimentele lor. La aceste observă „Paris“, că el nu ar fi luat nici o notiță, dacă înainte de asta cu vre-o câteva zile n'ar fi primit și guvernul francez dela persoane autorizate asemenea detaluri. Franța se fie deci cu băgare de seamă; — continuă „Paris“ — Germania crede de sigur să surprindă pe Franța prin convocări secrete. Franța nu amenință pe nimeni; dar' nu prea sînt motive speciale, de a se încrede în dreptatea lui Bismarck și e mai bine să fie înșasi precauți.

Cestiuni bisericesci.

Organele oficioase ale guvernului unguresc au plăcerea a surprinde cu câte-o noutate.

Plăcerii acesteia s'au conformat și în una din zilele mai dincoace. Între noutățile de felul acesta, cele mai de interes pentru noi sînt, prin care anunță publicului, că earăși se plănuiesc ceva asupra Nemaghiarilor.

În zilele aceste „Pester Lloyd“ surprinde lumea cu noutatea, că se plănuiesc ceva cu biserica sârbească, se înțelege, din Ungaria.

Surprinderea aceasta însă este prezentată într'un mod, încât odiul se nu cadă nici asupra guvernului, nici asupra oficiosului acestuia, ci tot asupra Sêrbilor.

Eată cum.

Spune oficiosul, că oare-cine dintre Sêrbi, ar avea o propunere. Conform propunerii acesteia, articolul IX de lege din 1868, ar avea să se modifice și cu acesta și statutul dela 1878.

În sensul modificării reprezentanțele bisericesci n'ar mai avea a se compune din o terțialitate de preoți și din două de mireni (laici), ci din clerici și laici, în părți egale, care părți earăși se nu fie întregi alese, ci și denumite; alegerea însă se nu se mai efectuează ca până acum, în fine congresul sârbesc, ca să nu poată fi „terrorizat“, să se întrunească în Budapesta.

La toate aceste oficiosul budapestan, „interesat“ și el de binele Sêrbilor ortodoxi din Ungaria, ar mai dori și cassarea diurnelor.

Eată în vre-o câteva liniamente o expozițiune întreagă, despre modul cum pune oficiosul budapestan fericirea poporului sârbesc din Ungaria în perspectiva cea mai frumoasă.

Pentru-ce numim noi expozițiunea oficioasă, cum are să se facă modificarea articolului IX de lege din 1868, surprindere sau o punem între surprinderile oficioaselor guvernului ungur?

Lucru foarte lesne de explicat!

Oficioasele unguresci numai atunci se presentă înaintea publicului cu cestiuni de aceste, când vrea să-i dică: tu n'ai știut ce scim noi, aibi de grije, că eacă ce te așteaptă.

Prin monopere de felul acesta oficioasele ating două scopuri: pre lungă surprindere cu scop de intimidare, se mai și sondează, mai cu seamă aceia, pe care îi privește mai de aproape afacerea, cu scopul de a afla dinainte ce atitudine ar lua, când, ceea-ce se plănuiesc de guvern s'ar și realisa.

Negreșit că și în cazul de față nuse poate altfel decât, că „P. Lloyd“ voese să se vadă cât de curînd, ce atitudine vor lua Sêrbi din Ungaria, auzînd de modificarea articolului menționat.

Și în adevăr, că și pe noi ne interesează a ști, dacă Sêrbi din Ungaria vor observa și față cu modificarea articolului IX din 1868 aceeași atitudine, pe care au observat-o față cu numirea patriarhului Anghelies?

Este însă altceva ce ne îndeamnă și mai mult a ne interesa și noi de surprinderea aceasta mai nouă a organului oficios din Budapesta.

Articolul IX de lege privește și biserica ortodoxă a Românilor din Ungaria și Transilvania.

Este foarte firesc lucru, tocmai căci afacerea interesează și pe o parte considerabilă de Români, a ne întreba: modificarea anunțată, va lăsa neatinsă biserica română?

Dacă fericitul Andrei cel-Mare, baronul de Șaguna ar mai fi în viață, răspunsul

ar fi iute la îndemână și fără îndoială favorabil Românilor.

Astăzi însă, când marele principe bisericesc și bărbat politic nu mai este în viață, trebuie să fim circumspecți, ce și cum răspundem la întrebare.

„P. Lloyd“ nu amintesc nici cu o iotă cât de mică de biserica română. Au trecut zile la mijloc și organul Preasfințitului Metropolit Miron Roman încă nu dice nimic în obiectul din cestiune.

Poate fi însă tăcerea lui „Pester Lloyd“, poate a Preasfințitului Părinte Miron Roman garanție, că la o eventuală modificare a articolului IX de lege din 1868, biserica română ortodoxă va rămâne neatinsă?

Ajutorul de stat e un cas de precedentă din cele mai eclatante, că, cel puțin, tăcerea Preasfințitului Părinte n'a fost o garanție de a nu se perde ajutorul, precum s'a pierdut și de a deveni un mijloc de coterșire, precum a devenit.

Preasfințitul Părinte a fost și el surprins, informatorii nostri așa susțin, ca și ceilalți Români ortodoxi de pasul prim al pierderii ajutorului de stat, încă din anul prim al șederii sale în scaunul arhiepiscopesc, și surprins vedem că a rămas până în ziua de astăzi.

Guvernul n'are lipsă dar' să sondeze pe Români ortodoxi cum îi sondează pe Sêrbi, pentru-că i-a sondat cu altă ocaziune și e ca și sigur că crede, că succedîndu-i odată, îi va succede și a doua oară.

S'ar pute, că vedem lucrurile prea prin prisma pessimismului.

Sinodul arhiepiscopesc al ortodoxilor este aci. Acela va aduce claritate în situațiune. Prin el, adevă prin sinod, poate ni se va da ocaziune a afla, dacă avem sau nu avem să ne temem, că modificarea va atinge și biserica Românilor ortodoxi.

La toată întemplantarea însă va fi bine, ca sinodul să caute a preveni și a lămurii de pe acum situațiunea și a nu lăsa să treacă unsprezece ani la mijloc, după-ce guvernul s'ar atinge de biserica Românilor gr-or., și apoi să caute a repara ce guvernul de mult stricase.

Ear' ca să poată repara mai ușor și mai cu eficacitate, ar trebui să caute contactul cu Sêrbii și ceea-ce ar face pentru salvarea bisericilor române și sârbesci, ar face, sau împreună, sau identic.

Unde-s doi puterea crește!

Programul național sâsesc.

VIII.

Legea, care introduse în toate scolile populare din Ungaria instrucțiunea în limba maghiară, trecînd preste legea de naționalități dela 1868, ajunse în zilele dela 29 Aprilie până la 5 Maiu 1879 în Pesta sub discuțiune.

Ea se privia de cătră toți Nemaghiarii drept cea mai grea vîtmare a culturii lor, drept un atac asupra desvoltării lor naționale. „E din punct de privire politic și etic consult — înțrebă deputatul K. Gebbel — a provoca și a amări pe naționalitățile nemaghiare prin măsura ce s'a plănuit? E consult a-i mai aduce la miserie și spiritualicesce?“ Dieta, în care singur Mocsary avu curagiul, de a spune adevărul asupra lucrului, adevă o apăsare nedreaptă a naționalităților, stetea sub presiunea șovinismului. Proiectul de lege fu acceptat. Deputații sâsesci erau cu toții în contra lui, poporul întreg stetea la spatele lor.

Într'aceste maghiarisarea progresă, ea se extinse și asupra judecătorilor, cu privire la cele de prima instanță în contra legii; la sfîrșitul anului 1880 hotărî — în contra legii — tribunalul din Sibiu, a respinge toate exibilele advocaților, ce nu sînt scrise în limba maghiară.

În Pesta se închise teatrul german, în comitatul Têrnavei-mari trebuî să se adreseze populațiunea la Maiestatea Sa cu rugarea „pentru un tractament drept și uman“, abuzurile organelor administrative creșeau, maghiarisarea numelor se lua drept merit, însuși Jókai nu se genă a promite deputațiunii unei „reuniuni pentru maghiarisarea numelor de familie“, că se va întreprinde la ministru, ca să se casseze timbrul pentru asemenea cereri, — și dieta întru adevăr reduse timbrul dela 5 fl la 50 cr. „Maghiarimea e statul“, suna din presă, din dietă, din societatea maghiară, se timbra de „străin“ tot ceea-ce nu era maghiar, șovinismul era parola pentru toți aceia, cari voiau să trăească dela stat.

Acesta a fost „spiritul timpului“, când la 1881 se termină dieta și se scriseră nouele alegeri.

Toate câte le petrecurăm ne provocau la o încordare a puterilor. Nici când n'a fost o alegere mai vioaie ca și aceasta, adevă acum se

transpuse pentru întâia dată la țeară idea națională și pentru întâia dată înțelese alegătorul sas serioșitatea de care se tracta.

Asupra atitudinii poporului nu se puțină, după toate câte s'au întemplant, de a privi de corect, de bun și vrednic de recunoștință tot ceea-ce s'a fost combătut până acum până la extrem?

Era preste puțință. Nici nu ar fi folosit nimic. E o frasă fără nici un înțeles, dacă ici-colea se afirmă, că brusca noastră atitudine ne-ar fi îngreunat pozițiunea și ne-ar fi înrîutățit soarta. O supunere în tăcere față cu acele acte de violență nu putea fi altceva decât o lășitate, și lășului umilit s'ar fi întemplant mai multă dreptate, decât bravului luptător! Cel-ce afirmă aceasta nu cunoaște natura omenească.

În întreaga luptă nu se tracta în prima linie de guvern și de Sași, nici măcar, cu toate că câte odată se părea așa, de Maghiari și de Sași, ci se tracta de două concepțiuni ale statului ungur ce stăteau una în fața celeilalte: Maghiarii îl declarau pe față de o proprietate nemărginită a lor, noi nu voiam să fim tractați ca străini, ca subjugați.

Astfel e dar' numai o fidelă iconă a timpului, o necesitate, pe care nimeni nu o poate contesta, dacă în programul electoral al partidului popular sâsesc ce s'a fost stabilit la Brașov la 8 și 9 Iunie 1881, se dice:

„Nisuița multora deșteptată cu patimă și cu toate aceste zadarnică conform tuturor legilor naturii, de a pune statul ungur pe basa unei singure și pretutindene distinse individualități populare, pe baza individualității maghiare, trebuie să facă ear' loc acelei dreptăți binevoitoare față cu cetățenii nemaghiari, pe care le-au acordat și acestora regii Ungariei în zilele ei cele bune și cărei statul ungur are să-i mulțumească și existența sa milenară“.

De aceea programul îndatorează pe deputați a lucra într'acolo, ca legea de naționalitate să nu se restrîngă și mai mult prin legi sau ordonanțe. „Mai ales nu e permis — unic în Europa — să se remunereze apostasia dela naționalitatea moștenită, să se autorizeze prin guvern și ținerea la propria naționalitate să se timbreze de o dușmănie față cu statul și să se amenințe cu desavantajii“.

Vechele angajeamente, de a interveni pentru guvernarea de sine, de a se lupta pentru susținerea legilor religioase ardelenesci, s'au fost ținut de mai nainte, arbitragelor guvernului prin abuzarea „dreptului de controlă supremă al statului“ avea să se pună stavilă. Întrarea într'unul dintre partidele existente se părea neoportun, de altă parte însă se exprima cu toată hotărîrea așteptarea, ca deputații să meargă împreună și unitari în toate cestiunile însemnate.

Dacă darea de seamă a deputaților Gebbel și Kästner despre periodul dietal 1878—81 dise: Nemaghiarii, și mai ales Sașii se disgustă foarte mult de conlucrarea publică, care le impune numai resigățiune, mai ales după-ce aceste lupte fără pace și lucrării fără bucurie ce stă cu ea în legătură i-se imprimă de cătră răs-fățare și înferarea unui sentiment și unei atitudini, ce se pretinde a fi nepatriotică și dușmănoasă statului, — adevărul acestui cuvînt avea să se arete și mai amar în noul period dela 1881—84.

Agitațiunea cercurilor maghiare în acei ani era în strînsă legătură cu mișcarea ce creștea în Germania. Unde a ajuns treaba cu încrederea poporului german? El nu voia să mai dea nici un creșmînt asigurărilor, că aici nu li se strîmbă Germanilor nici un pîr; de când contele Andrassy răspunde la interpelațiunea lui Falk în delegațiunile din 1874, că el se va îngriji, ca în Germania să ajungă raporturi „deslușitoare“ despre stările unguresci, „adevărul“ i-s'a făcut cale în inimile Germanilor într'un înțeles cu totul altul, întreaga opinie publică a Germaniei se întrepuse pentru dreptul Sașilor, publicațiuni ca ale lui Heinze, Ludolf, ale reuniunii centrale pentru geografia comercială, ale lui Löher, Retsel și Wattenbach și un lung șir dintre cele mai celebre scrieri periodice nu mai puteau fi trecute cu vederea. Nouă ne-au ridicat curagiul, căci ele dovediau, că lumea nu se lasă a fi sedusă de minciunile unui Veigelsberg, Neményi et comp. Se născu reuniunea de scoale germană cu aspirațiunile sale îndreptate asupra susținerii germanismului, și de aci urmă episoada „demonstrațiunilor“ contra și pentru renunțarea de scoale germane în Ungaria la 1882, care și astăzi ne mai sînt încă proaspete în memorie. Despre sentimentul în contra Sașilor a fost dat deslușiri adînci desbaterea dela 27 Ianuarie 1882 — ea dădu dovada, că adevă oamenii nu se mai puteau înțelege. Ținerea la firea noastră națională ni se expunea drept tradare de patrie, un tulbur curent de bănueli și calumniări năpădi asupra noastră, fondul de dispozițiune lucra

Pantalone. — În vremea de astăzi tinerimea, când este vorba de înșurătoare, nu se mai gîndesc la altceva, decât să-și împlinească un caprițiu, și după patru zile de căsătorie se căiesce de a o fi sêvrîșit.

Leliu. — Nici vorbă, că fără d-ta n'aș face-o nici odată. Voiu fi supus totdeauna povețelor d-tale, sau mai bine autorității d-tale.

Pantalone. — Ei bine, dacă este așa, fiul meu, să știi că deja te-am tocmî; și chiar ați dimineață am sătorit contractul căsătoriei tale.

Leliu. — Cum! fără de mine?

Pantalone. — Prilegiul nu putea să fie mai bun. O fată de casă bună, menageră, și de toate, cu o zestre frumoasă, ficia unui bărbat foarte cum se cade, Bolognez, dar' stabilit în Veneția. Și spre mîngăierea ta îți voi spune, că ea e frumoasă și plină de spirit. Ce vrei mai mult? Am apucat pe tatăl seu cu vorba, tocmeala s'a făcut.

Leliu. — Tată dragă, scusă-mă; este adevărat, că părinții se gîndesc bine pentru fiii lor; dar' fiii trebuie să viețuească ei cu soțiile lor, și au dar' tot dreptul să se mulțumească pe deplin cu ele.

Pantalone. — Aceste sînt sentimentele de supunere, cu care îmi vorbiți adineaori? Să știi, că-ți sînt tată, și dacă ai crescut de-

parte de mine și nu ai învățat să mă respectezi, mai am încă vreme să te învăț la respect și supunere.

Leliu. — Dar' nu mă lași, ca cel puțin să o vîd mai întăiu?

Pantalone. — O vei vedea, când se va iscăli contractul. Din bîtrăni așa se face. Ceea-ce am făcut, am făcut bine, sînt tatăl teu și atîta e destul.

Leliu. — (Nu-i altă scăpare, decât vre-o invențiune de spirit.)

Pantalone. — Ei și ce-mi răspunzi?

Leliu. — Ah! tată mă vîd în mare zăpăceală, în care mă pune autoritatea d-tale; nu pot să-ți mai ascund un secret.

Pantalone. — Ce este? Ce secret?

Leliu. — (Îngenunchează.) Eată-mă, tată, la picioarele d-tale. Știu, că am greșit, dar' am făcut-o silit, contra voinței mele.

Pantalone. — Ei, ei, și ce ai făcut?

Leliu. — Țio spun cu lacrimile în ochi.

Pantalone. — Explică-te, vorbește.

Leliu. — La Neapole am luat soție.

Pantalone. — Și acum 'mi-o spui? Și nici nu 'mi-ai scris nici odată? Dar' frate-meu nu o scia?

Leliu. — Nu o scia. (Va urma.)

din răspuțeri în Germania, și sfârșitul? Un naufragiu al neadevărului! Când poporul săsesc a fost provocat prin demonstrațiunile din Ungaria, el declară în neuitatele zile de Aprilie și Maiu 1882, că el ține de compatibilă credință cătră stat și că nici una nici cecalaltă nu permite a ascunde adevărul și a bănuși oamenii cinstiți. Toate adunările noastre salutară cu bucurie reu-niunea de scoale germană.

Miraculoasa entuziasmare a poporului nostru pentru acea reuniune a avut un ecou lung. Ea întări din nou idea unității, ea ne împreună cu totul și din nevoia comună câștigă nou nutre-ment convingerea, că pentru noi există numai un lucru: de a ține la olaltă în credință și de a nu ne lăsa de lupta pentru bunurile Mecklen-burg-Strelitz, a cărui limbă după majoritatea soldaților, din care e compus, e cea românească, va serba în tabera din Bruck în luna lui Maiu a. c. aniversarea luptei dela Aspern, la care a luat parte atât de glorioasă, fiind atunci regi-mentul Benyowsky. Cu ocaziunea aceasta se va sfârși totodată noul stindard al regimentului. Se dă, că principesa de coroană va figura ca nașa stindardului, ear' principele de coroană, divio-narul regimentului va lua și el parte la această sərbare. În Viena, unde regimentul se află de prezent în garnisoană, acest regiment comandat de colonelul de Pohl, se bucură de cele mai mari simpatii.

Cronică.

Numiri. Direcțiunea financiară din Sibiu a numit: de oficial de dare cl. VI. pe Iosif Szántner, până acum practicant fără diurnă la oficiul de dare de aci.

Camera advocațională din Murș-Osorheiu anunță, că Emeric Bagdy, avocat în Odorheul-sēc., depărțându-se cu locuința de pe teritoriul acestei camere, s'a șters din lista aceleia.

Statutele modificate ale „Reuniuniide comerț și industrie din Brașov” au fost provădute din partea ministerului reg. ung. de agricultură, industrie și comerț cu clausula de aprobare.

O frumoasă sərbare a unui regiment „romănesc” din armata noastră. Regimentul de infanterie nr. 31 (marele duce de Mecklen-burg-Strelitz), a cărui limbă după majoritatea soldaților, din care e compus, e cea românească, va serba în tabera din Bruck în luna lui Maiu a. c. aniversarea luptei dela Aspern, la care a luat parte atât de glorioasă, fiind atunci regi-mentul Benyowsky. Cu ocaziunea aceasta se va sfârși totodată noul stindard al regimentului. Se dă, că principesa de coroană va figura ca nașa stindardului, ear' principele de coroană, divio-narul regimentului va lua și el parte la această sərbare. În Viena, unde regimentul se află de prezent în garnisoană, acest regiment comandat de colonelul de Pohl, se bucură de cele mai mari simpatii.

Ministrul comun de rășboiu contele Bylandt-Rheidt a primit un concediu de 6 săptămâni și va petrece timpul acesta în Tirol. Conducerea afacerilor a încredut-o M. L. Merkl.

Alegătorii români din comitatul Timișului, cari aderează la programa națională, sânt convocați de un număr însemnat dintre ei la o conferență generală, ce se va ține în Timișoara (sala hotelului „Principele de Co-roană Rudolf”) Marți, în 21 Aprilie st. v. (3 Maiu st. n.) a. c. la 10 ore a. m.

Obiectele de pertractare vor fi: 1. Salutarea și constituirea conferenței. 2. Propuneri cu privire la ținuta alegătorilor la alegerile proxime diatale. 3. Propuneri cu privire la instituirea unui comitet electoral, pentru întregul comitat. 4. Propuneri cu privire la ce se va de delegați la conferența electorală ce se va convoca eventual de comitetul central din Sibiu. 5. Propuneri diverse privitoare la alegerile viitoare. 6. Încheierea conferenței.

Cehii și Maghiarii. „Národní Listy” des-chide lupta în contra oalelor de fer smălțuite de proveniență din Ungaria. Așa precum nu se po-trivesc făina maghiară, dăce „Národní Listy” amestecată cu gips și porumb pentru gălusece cehice, tot astfel nu se potrivește într-o suzbă cehică oalele cu inscripția: „Magyar kőr. szab.”, și provădute cu emblema Ungariei și cu co-roana Sf. Stefan. Datorința fiesce-cărei femei ceh este, a nu cumpăra astfel de oale.

Agitațiunii resofile în Croația. Cetim în „Pester Lloyd”: De când deputatul Barcsics sub sceul imunității predică publice preamărirea Rusiei, agitațiunea rusofilă crește în Croația în mod înspăimântător, și a cuprins chiar cercuri, ce altcum ar trebui să fie străine unei gravitațiuni dușmane statului. Așa nu de mult s'a aflat într'un oficiu public un pamflet, care — precum i-se scrie lui „W. Al. Z.” — începe cu următoarea propoziție: „Zsivio Aleksander Aleksandrovic III mozní car ruski . . .” (Trăescă Alexandru Alexandrovici puternicul împărat al Rusiei . . .) Celalalt text al pamfletului, care nu se poate reproduce, descrie în fraze în-florite mărirea și puterea Rusiei, injură mo-narchia, injură națiunea germană și injură mai virtos pe Maghiari. El provoacă poporul a ține credințe cu Rușii și a condamna pe „Svabi” (Austriaci) și pe Maghiari. A fost suspectat de a fi autorul acestui pamflet un învățător popular; el a fost arestat și predat procuraturii din Agram.

Panslavismul în Austro-Ungaria. „Czas” spune, că pater Naumovicz a înființat în Po-czajew o filială a reuniunii panslaviste, în scopul de a propaga idea rusofilă în Austro-Ungaria prin răspândirea de icoane și scrieri.

Ministrul plenipotențiar român la Curtea din Viena dl Mavrogheni a reposit în 20 Aprilie n. înainte de a merge în urma unei boale de

plumâni câștigată în Orient. Cu toată îngrijirea familiei sale și a medicilor dl Mavrogheni nu a putut fi scăpat. Pe la sfârșitul lunei trecute, atunci când părechea regală română petrecea la Viena, dl Mavrogheni s'a rugat ca să i-se permită a lua parte la dineul dat în Hofburg în onoarea înalților oaspeți. Dl Mavrogheni a ajuns vărsta de 65 ani și a fost numit ministru pleni-potențiar la Curtea din Viena la 1885. În-mormântarea se va face la 22 Aprilie n., ear' ca-davrul se va transporta la Iași, unde va fi aședat în cripta familiară.

Judecarea atentatorilor dela 13 Mar-tie n. în contra Împăratului Alexandru III. „Pol. Korr.” aduce scirea, că în 27 Aprilie n. la 10 ore înainte de amădi se va ține, în tri-bunalul de rășboiu din Petersburg situat pe prospectul Litein, pertractarea finală în contra lui Wassiljev Generaloff și consorții pentru aten-tatul încercat în contra împăratului Ale-xandru al III-lea la 13 Martie n. Această pertractare finală va fi presidată de o delega-țiune specială din sinul senatului, observându-se toate formele legale. Un lung șir de martori și experți au primit deja invitațiuni pentru pertractarea finală. Majoritatea acușărilor sânt studeți. Pertractarea se va ține probabil cu excluderea publicității. Faptele constatate până acum per-mit deja presupunerea, că au existat rapoarte între conjurați și anumite localități din străin-tate. În general se poate dăce, că dorința ro-mantică de a juca un rol mare au fost unele din motivele conducătoare, de care Generaloff și consorții lui au lăsat să fie seduși. Credeau de bine a face pe eroii dălei. În sfârșit fie cum va fi, un fapt rămâne, adecă opiniunea publică e adunc indignată din prilegiul acestei încercări de atentat, și chiar jurnicele care adese-ori este in-clinată a judeca mai lin astfel de rătăcirii ale spiritului, apare de astădată cuprinsă de senti-mentul indignării. Vor figura ca *corpus delicti* și acele cărți, mai bine dăis albumuri, care depin-deau bombele explozibile.

Despre atentatul comis la Madrid în contra lui Bazaine aduce „Intransigent” ur-mătoarele detalii: „În 18 Aprilie n. la 3¹/₂ oare după amădi se prezentă la mareașalul Ba-zaine un Francez în vărsta cam de 30 ani spu-nându-și numele Faber din Larochelle și dăcând, că e un corpondent al jurnalului din Larochelle. Bazaine îl primi. Străinul petrecu aproape un pătăr de oară. La retragere scoase Faber un pumnal și lovi cu el cântărie pieptul lui Bazaine. Bazaine se feri mai atâtău, a doua-oară însă Faber nimeri capul mareașalului și-l rănii greu. Mareașalul cădu la pământ. Un servitor al ma-reșalului tipă din rășputeri: „asasini!” alergă apoi după poliție și urmări pe Faber. Acesta ajuns într-o stradă înfundată a fost prins de poliție, strigând: „Mi-am rășbunat patria!” Se pare, că Bazaine a voit să arunce afară pe Faber, folo-sindu-se acesta de un limbagiu nepotrivit, și în acest scop a voit să sune clopoțelul, a fost însă împedecat de Faber. Rana la prima vedere nu părea a fi grea, după-ce însă asasinul a declarat, că pumnalul a fost înveninat, medicii s'au ex-primat cu mare rezervă. Bazaine istorisece, că Faber a încercat de mai multe-ori a ajunge la Bazaine, că a fost însă primit numai ieri. La început Faber apărea liniștit, deveni mai târdu violent, înfipse apoi pumnalul și fugi. S'a con-statat, că asasinul se numește Hilairand și că e un *commis voyageur*. Adus înaintea autorității dăce, că vorbește numai în prezența consulului francez. Apoi a dăis: „Am rășbunat Francia tradată străinilor”.

Episcopul Nicanor Gruies din Pacrac a murit în 20 Aprilie n. în etate de 77 ani.

Rămășițele pământesci ale compo-sitorului Rossini se vor transporta la Florența. „Pol. Korr.” aduce scirea, că în 18 Aprilie n. a plecat deputatul marchis-ul Filip Tovregiani la Paris, pentru a primi rămășițele lui Rossini în scopul de a le transporta la Florența. Rămă-șițele lui Rossini vor fi astrucate la 3 Maiu în panteonul bisericii Santa Croce din Florența.

Bibliografie. „Inn festiv” (Poesie de Z. Boiu) compus pentru cor mixt și dedicat P. S. S. Părintelui Ioan Popasu, episcop al Caranse-beșului, cu ocaziunea jubileului de 50 de ani al preoției sale, de George Dima, a eșit de sub tipar în editura compozitorului. Exemplare singura-tice se află de vândare și la „Institutul tipografic, societate pe acții” în Sibiu.

Academia română.

Raportul d-lui secretar general D. A. Sturdza asupra lucrărilor sesiunii generale din 1887.

Domnilor colegi!

Înainte de deschiderea actualei sesiuni ge-nerale, cu o deosebită plăcere vin a-mi înde-plini una din îndatoririle ce 'mi-se impun de statutele Academiei. Voiu reaminti în scurt lu-crările și discuțiunile, cu cari au fost ocupate cele 26 ședințe ale sesiunii generale, care se în-chide astăzi.

I.

Cinci din aceste ședințe au fost destinate lecturilor publice, și am constatat cu toții cu o mare bucurie, că lucrările Academiei sânt urmă-rite de cetățeni cu un interes din ce în ce mai viu. În aceste ședințe s'au cetit 13 diferite lu-crări, dintre cari voiu reaminti mai întâiu dis-cursul de recepțiune al domnului G. Cobălcescu asupra petroleului și răspunsul d-lui Dr. Brândză asupra activității și zelului neobositului nostru geolog.

Dl Hașdeu a făcut o dare de seamă foarte interesantă asupra monumentalei sale lucrări despre limba română, care realizează idea măreață a Au-gustului nostru Președinte de onoare și Protector. Ca noue specimene din marea sa lucrare, dl Haș-deu ni-a cetit articolii despre verbul *am* și despre substantivul *an*.

Dl Odobescu ni-a expus într-o interesantă dare de seamă modul, în care d-sa lucrează la studiul fundamental al celui mai însemnat tesaur antic descoperit în țerele noastre, al tesaurului dela Petroasa.

Dl G. Barițiu a dat relațiuni despre exposi-țiunea istorică din Budapesta din anul trecut și despre explorările arheologice, cari se fac la cetatea antică Aquincum lângă Buda.

Dl Papadopol Calimach a prezentat un studiu asupra activității politice a generalului Kisseleff în Țerile-române; ear' Preasfinția Sa Episcopul Melchisedec a cetit un memoriu despre metropolitul Filaret al Ungro-Vlachiei și despre activitatea lui literară.

Dl Gr. Ștefănescu a făcut o expunere asupra lucrării secțiunii a treia a congresului geologic internațional.

Dl Bacaloglu a cetit un memoriu asupra parațonerelor și părintele Marian a făcut intere-santă comunicări istorice asupra bisericii Părhați din Bucovina.

După decisiunile luate de d-voastră, toate aceste lecturi se vor publica în Anale dimpreună cu alte memorii și comunicări, cari au fost cetite numai în ședinți.

II.

În 4 ședințe v'ați ocupat de cestiunea pre-miului Alexandru Ioan Cuza. După îndelungate discuțiuni ați hotărât pe de o parte de a se asig-ura un premiu însemnat pentru prețuita lucrare asupra celei mai obscure și mai importante epoce din istoria noastră națională, a epocii dela Au-relian și până la formarea principatelor; ear' pe de altă parte a se înlesni participarea ulterioară la premiile acestui fond și secțiunilor științifice și literare, conform dispozițiunii cuprinsă în art. 94 al regulamentului nostru general. Pentru ajungerea acestui îndoit scop a fost necesar a se modifica acel articol, dându-i-se o formă mai precisă, in-dicându-se modul de aplicare al principiului stabilit la 1879.

III.

Fondul, lăsat Academiei de rășosatul G. San-Marin, spre a se da din venitul lui premii cu numele seu, nu avuse încă o destinațiune bine determinată.

În urma discuțiunilor ce s'au făcut în două ședințe asupra acestei cestiuni, d-voastră ați hotărât, că premiile din acest fond să se dea pentru lucrări privitoare la economia națională, pentru-ca astfel să se ajute desvoltarea acelor ramuri de activitate, de cari s'a ocupat generosul donator.

Ați decis ca premiul să fie trienal în sumă de 1500 lei, și pentru întâiul termen 1891 s'a pus la concurs subiectul: „Considerațiuni asupra comerțului României cu țerele străine, atât la Orient, cât și la Occident, începând cu secolul XVI până la anul 1860”.

IV.

Spre a arăta recunoștința noastră cătră rășosatul doctor G. Obedenaru, care a lăsat Aca-demiei întreagă averea sa, ați decis a publica lucrarea lui privitoare la dialectul macedo-român, lucrare formată de numeroase texte în acel dialect însoțite cu traducere franceză și română. Această publicare va rememora tuturor numele doctorului Obedenaru, care a arătat un așa de mare interes pentru Academia noastră, și va face un serviciu însemnat studiilor filologice asupra limbei române în general și asupra dialectului macedonean în special.

V.

O cestiune, care în repetite rânduri a pre-ocupat pe mai mulți dintre noi, este păstrarea Academiei pe bazele, cari s'au dat la 1879, când prin o lege specială ea a fost declarată ca insti-tuție națională.

În sesiunea actuală, agitându-se cestiunea de a se uni Academia cu societatea Ateoleului român, d-voastră ați hotărât prin un vot solemn, „că Academia spriginită pe legea din 29 Martie 1879, care o recunoaște ca institut național, declară, că ea nu poate să fie întrunită sau confundată cu o altă instituțiune literară sau științifică”.

Astfel ați afirmat, că Academia trebuie să rămână cea mai înaltă instituțiune de cultură și de știință.

VI.

Încă în sesiunea trecută dl Cobălcescu a atras atențiunea Academiei asupra localității dela Cucuteni, o stațiune foarte bogată în antichități de diferite feluri și prin deosebite epoce; în anul trecut s'a numit o comisiune spre a studia acea localitate, dar' nu a fost cu putință a i-se pune la dispozițiune mijloacele necesare spre acest scop. În actuala sesiune ați dispus să se acoarde comisiunii însărcinate cu acele explorări mijloacele necesare, spre a se face la Cucuteni cercetări sistematice.

VII.

Președintele nostru actual, dl Cogălniceanu, a adus în discuțiune propunerea de a se inter-veni la guvern spre a se întreprinde recon-struirea în București a cunoscutului monument dela Adam Clisi, monument învilit cu basereliefuri, din cari o parte sânt aduse în muzeul național. Considerând dificultățile mari, cu cari ar fi îm-preunăată această reconstruire, pentru-că forma și decorațiunea monumentului nu sânt încă pe de-plin cunoscute, d-voastră ați exprimat dorința, ca pe trile sculptate din acest monument să continue a fi transportate în muzeul național, unde se vor pute studia de arheologi, lăsându-se ca pro-punerea d-lui Cogălniceanu să se iee în desbatere mai târdu.

(Va urma.)

Din public.*) Dare de seamă.

(Urmare și fine.)

Prin colecta d-nei Silvia Fejér din Bo-roșineu: 18 fl. dela următorii: Silvia Fejér 5 fl., Ioan Gurbau 30 cr., Ioan Cornea 2 fl., Mărioara Bosco 1 fl., Avram Albu 40 cr., George Balaj 20 cr., George Albu 40 cr., Antoniu Moș 40 cr., P. Mera 10 cr., Bucatoș Marc 20 cr., Sztepics Todor 40 cr., Ioan Pantea 20 cr., Constantin Jurca 40 cr., Ioan Meța 60 cr., Teodor Brânda 80 cr., Teodor Paul 30 cr., Mitru Paul 20 cr., Mihail Fejér 1 fl., Zena Marcuț 50 cr., Vasiliu Balan 50 cr., Augustin Boțoc 1 fl., George Fejér 2 fl. 10 cr.

Prin colecta d-nei Elena Hamsea din Lipova: 16 fl. dela următorii: Iacob Răcz 5 fl., Poszszovits Párten 5 fl., Csordan 2 fl., Cojocariu 2 fl., Elena Hamsea 2 fl. Cs.

Prin colecta d-lui George Lazar din Vinga: 15 fl., dela domni: George Lazar 10 fl., Dr. Darabant 5 fl.

Prin colecta d-șoarei Iulia Bocșan din Curticiu: 13 fl. dela următoarele: Iulia Bocșan 2 fl. 20 cr., Carolina Mladen 1 fl., Iu-liana Bocșan 1 fl., Emilia Rădnean 2 fl., Scha-dier Maria 1 fl., Maria Budai 1 fl., Silvia Ciupu-liga 1 fl., Lucreția Tamasdai 1 fl., Silvia Ciora 1 fl., Iuliana Botta 1 fl., Catița Plop 50 cr., Maris Eva 30 cr.

Prin colecta dlui Traian Barzu din Caransebeș: 10 fl. dela următorii domni: Aliquis 5 fl., Filaret Musta 2 fl., Traian Barzu 1 fl., Sava Fercu 1 fl.

Prin colecta d-nei Ileana Veliciu din Chișineu: 8 fl. dela d-na Iuliana Veliciu 5 fl. și dl Iuliu Russu 3 fl.

Prin colecta d-lui Nicolae Zigre din Oradea-mare: 6 fl. dela următorii domni: Ieroteiu Beleş 2 fl., Ioan Pap 2 fl., Nicolae Zigre 2 fl.

Prin colecta d-nei Senca Popoviciu din B-Giula: 5 fl. 50 cr. dela următorii domni: Iustin Popoviciu 1 fl., Iosif Bejan 1 fl., Kalmár Mihályné 1 fl., Polyák Károlyné 1 fl., Ioan Ionescu 50 cr., Petru Biberea 1 fl.

Prin colecta d-nei Iulia Șerban din B-Comloș: 5 fl. 30 cr. dela următorii: Ioan Suciu 1 fl., Maria Miescu 1 fl., Cleopatra Mi-hailoviciu 50 cr., Laurian Luca 30 cr., Maria Stojanovits 50 cr., Stenczer Lajos 30 cr., Vi-chenție Lupșa 20 cr., Vincențiu Ștamboly 20 cr., Constantin Ristic 30 cr., Iulia Șerban 1 fl.

Prin colecta dlui Ioan Mihu 5 fl. dela dl Dr. Ioan Mihu 5 fl.

Prin colecta d-nei Lucreția Olariu din Deva: 3 fl. dela d-na: Lucreția Olariu 3 fl.

Prin colecta d-nei Aurelia Damian din Brad: 2 fl. dela următoarele: Aurelia Damian 1 fl. 50 cr., Iulia Fugata 50 cr.

Prin colecta d-nei Emilia Halic din Sân-Miclăușul-m.: 2 fl. dela doamna: Emilia Halic 2 fl.

Prin colecta d-nei Hermina Ignat din Beiuș: 3 fl. dela d-na: Hermina Ignat 3 fl.

Prin colecta d-nei Maria Baiulescu din Brașov: 2 fl. dela d-na: Maria Baiulescu 2 fl.

Prin colecta dlui Ioan Micu Roșu din Biserica-albă: 2 fl. dela dl Ioan Micu Roșu 2 fl.

Prin colecta d-nei Aloisia Barbura din Pecica: 2 fl. dela d-na Aloisia Barbura 2 fl.

Arad, 12 Aprilie st. n. 1887.

Aurel Suciu,

casarul comitetului.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Posta ultimă.

Paris, 21 Aprilie n. Un comisar special francez a fost arestat de cătră poliția germană la gara din Pagny. Se pretinde, că el ar fi fost sedus de a merge în acea localitate, unde poliția germană năvăli asupra lui și îl duse la Metz; aici modalități arestării au produs o viuă emoțiune.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Paris, 22 Aprilie n. Ministrul de justiție a conferat cu Goblet și Flourens și a dispus, ca procu-rorul general să plece numai de-cât la Pagny și să raporteze in-detaaliat despre afacerea comisa-rului special, pe care l-a arestat poliția germană la gara de acolo. Guvernul a cerut explicări la Berlin. Foile tractează afacerea cu sânge rece; ele presupun, că e o neînțe-legere la mijloc și admoniază la liniște până ce vor sosii sciri ofi-ciale.

București, 22 Aprilie n. În pro-cesul de presă, ce s'a intentat în contra diarului „Lupta” pentru crimă de leșă Maiestate, se va ține pertractarea la 25 l. c.

Berlin, 22 Aprilie n. Proiectul de împrumut ce s'a prezentat „Reichsrath”-ului împrumutcesce pe cancelarul imperial a face licuide pentru scopurile armatei 172,825.633 pe calea creditului. Dintr'a-cele 15 milioane s'au cheltuit deja pro 1886/7 afară de etatul ordinar, 117 milioane sânt pentru administrarea armatei și 36 pentru completarea rețelei căilor ferate.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 24 Maiu a. c. imobilele lui Iosif Vuchetich de către trib. reg. din Chichinda-mare.
- 23 Maiu a. c. imobilele lui Jiva Brdarity (din Mocrin), decătră trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Mocrin.
- 18 Iulie a. c. imobilele lui Roman Percucin (din Canija-turcească) și ale lui Francisc Welder (din „Billét”), de către trib. reg. din Chichinda-mare.

Edicte:

- A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
- la rămasul după Grigorie Gál (din „Lompért”), la trib. reg. din Zelau;
- la rămasul după Rosalia Gabor (din „Rákosd”), la trib. reg. din Deva;
- la rămasul după George Pavel Motiveau (din Gleden), la trib. reg. din Bistrița.

Concursuri:

- Un post de notar cl. II. la tribunalul reg. din Timișoara. — Concursurile sunt a se adresa până în 10 Maiu a. c. la presid. trib. reg. de acolo.
- Un post de practicant de drepturi la judecătoria cercuală din Dice-Sân-Mărtin. A se adresa până în 10 Maiu a. c. la presid. trib. reg. din Elisabetopol.

Economic.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 20 Aprilie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ușori 49.— cr. până 51.— cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.1/2 cr. până 49.1/2 cr., ușoară 49.1/2 cr. până 50.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 48.— cr. până 48.1/2 cr., transito de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., transito ușori 48.— cr. până 49.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpénitice la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 22 Aprilie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.40	vënd. 8.45
Lire turcesci	11.20	11.25
Imperiali	10.20	10.25
Ruble rusesci	1.10	1.12

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 8 Aprilie 1887.

Venditori	Cumpărători	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Tetene	Nicolopolo	Porumb	1100	60	6.46 1/2
Dobrescu	L. Mendl	"	800	60 1/2	6.14
Dimitriadi	"	"	100	61	6.20
Cotti	"	"	2100	60 1/2	6.27 1/2
Sassu	Chrisoveloni	"	3700	60 1/2	6.40 1/2
Vechsler	"	"	3150	60 1/2	6.42 1/2
Gheorghiadu	L. Mendl	"	3000	60	6.28
"	"	"	1200	60 1/2	6.30
"	G. Mendl	"	2000	62 1/2	6.70
"	Chrisoveloni	"	780	57 1/2	6.12 1/2
Emberico	Nicolopolo	"	1100	60 1/2	6.50
Panaitecu	Chrisoveloni	"	1400	60 1/2	6.25
"	"	"	1400	60	6.15
Silberstein	"	"	2000	59 1/2	6.17 1/2
Buiu	"	"	850	57 1/2	6.—
Cavadia	"	"	770	56	5.90
Soc. Com. Rom.	L. Mendl	"	4000	61 1/2	6.40
Frischman	Chrisoveloni	"	1900	58 1/2	6.16
Politi	"	"	3400	59 1/2	6.25
"	"	"	2100	58 1/2	6.25
Emberico	Verona	Grâu	3900	60	13.—
"	"	"	3300	58 1/2	11.75
Politi	Cohen	"	7800	59	11.80
Vamvuri	Peirano	Secară	700	51 1/2	5.75
Perlea	Cohen	"	1000	52	5.90
Silberstein	"	"	900	52 1/2	6.02 1/2
Politi	Feitler	"	2400	58 1/2	7.15
Tetene	Peirano	"	1300	53 1/2	5.90
Muriati	"	"	1680	52	5.82
"	"	Meiu	880	58 1/2	3.95

Bursa de Budapesta

din 21 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	102.10
" " hârtie " 5%	89.—
Imprumutul căilor ferate ung.	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " băntăne-timișene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijna ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	120.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Rentă de hârtie austriacă	81.40
" " argint austriacă	82.50
" " aur austriacă	113.—
Losurile austr. din 1860	134.—
Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	288.75
" " " austr.	184.50
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori.	10.01
Mărci 100 imp. germane	62.25
Londra 10 Livres sterlingi	126.80

Bursa de Viena

din 21 Aprilie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	102.05
" " hârtie " 4%	88.95
Imprumutul căilor ferate ung.	150.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.—
Bonuri rurale ung.	105.—
" " cu cl. de sortare	104.25
" " băntăne-timișene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.25
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijna ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	120.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.40
Rentă de hârtie austriacă	81.60
" " argint austriacă	82.60
Rentă de aur austriacă	113.10
Losuri austr. din 1860	135.25
Acțiunile băncii austro-ungare	876.—
" " de credit ung.	283.—
" " " austr.	284.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.96
Napoleon-d'ori.	10.04
Mărci 100 imp. germane	62.35
Londra 10 Livres sterlingi	126.80

Bursa de București.

Cota oficială dela 20 Aprilie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 93 1/2	vënd. 94.—
Rur. conv. (6%)	83.40	—
Acț. de asig. Dacia-Rom.	—	—
Banca națională a României	940.—	950.—
Impr. oraș. București	34.—	36.—
Acț. de asig. Națională	198.—	202.—
Credit mob. rom.	—	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	99 3/4	100.1/4
Schimb 3 luni	—	—
Societ. const.	128.60	—
Aur	17.—	17.10

Alifie pentru rane.

Alifie antiseptică pentru rane de Dr. G. Heiner în Esslingen I. N. aplicată cu mult succes de către autorități la rane de strivitură, tăietură și arsură, la eczeme, pecingine, decubitus (zăcere în pat timp mai îndelungat) și la toate umflăturile — și cele syphilitice. — Indispensabilă pentru aceia, care pătimească de asudatul picioarelor, de rane la picioare și de mâni crepate.

În doze de câte 35 cr., 70 cr. și și mai mari se află în farmacii. [411] 7—12

Deposit general pentru Ardeal:
Farmacia lui Carol Müller în Sibiu.

Hirdetmény.

Alôlirt községi előljáráóság által a leg-terjedelmesebben közhírré tétetik, miszerint Magyarország-Brassó megye hétfalusi járás Csernátfalu nagyközségben 1887-ben és minden következő év Május 3-án és Szeptember 20-án a Nagyméltóságu föld-mivelés-, ipar- és kereskedelemügyi magy. királyi Miniszterium által engedélyezett országos marhavásár, — ezzel kapcsolatosan pedig Május 4-én és Szeptember 21-én országos kirakóvásár fog tartatni; ugyszintén az is, mikép minden hetfőn, — az eddigi hetivásárokkal egyidejűleg — heti marhavásárok is tartatnak.

Csernátfalu, 1887. Aprilis hó 3-án.

A községi előljáráóság.

Publicațiune.

Prin subscrisa antistie comunală se aduce la cunoscință publică, cumcă în anul curent 1887 și în tot anul pe viitor la 3 Maiu și 20 Septemvrie în comuna mare Cernatul-Săcelelor, comitatul Brașovului, Ungaria, conform aprobării înaltului Minister reg. ung. de agricultură, industrie și comerț, se va ține târg de țeară pentru vite; ear' la 4 Maiu și 21 Septemvrie, se va ține și târg de țeară pentru produse și mărfuri. Totdeodată se aduce la cunoscință publică și aceea, că în legătură cu târgurile săptămânale de până acum, se va ține în fiecare Luni și târg săptămânal de vite.

Cernat, în 3 Aprilie 1887.

[444] 1—1

Antistia comunală.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[432] 8

„**Amicul Familiei.**“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, romane, suveniri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„**Preotul român.**“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sârbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șilulțiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puile de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere învederită și aprepăiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.” 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătam pruncilor!” și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm spriginirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericești — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericești. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sănteii Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACȚIILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele aceloră cu trei luni înainte de scadența lor.